

Петя Дубарова

Настроение

Препъна се във облака небето
и падна като купола на храм.
Извика нещо с писък самолетен.
А после аз видях, сърдит и ням,

как нощен дъжд приведен подковава
на облака изрязания ръб.
И синя радост в мене разклонява
короната си, мощна като дъб,

защото като палава минута,
внезапно грабната от дълъг ден,
живея аз от никого нечута,
а цялото небе живее в мен.

КРАЙ

© Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Аз и морето“, издателство „Георги Бакалов“, Варна, 1980

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5968>]